

Učiti se »Kristusove misli« - v občestvu
ODMEV POLETNE BIBLIČNE ŠOLE NA OTOKU KRKU od 25. – 29.6.2017
(Zapisala ID)

TOREK

Dnevna božja beseda: *1 Mz 13,2.5-18; Mt 7,6.12-14*

BESEDA VZNEMIRJA – DAJE ŽIVLJENJE

Misel iz Magnifikata: »*V skupnost ne vstopimo, ampak jo ustvarjamo.*« (*Piere Goursat*)

V skupnosti nisem gost, jo gradim in imam v njen svoje obveznosti. V skupnosti ne more biti idealnih razmer. Bližnji nam je vzpodbuda, pa tudi napor.

Ko Beseda začne vznemirjati, se vprašaj, kaj hoče Gospod povedati tebi! Sveto pismo ni zgodovinska knjiga, je vedno živa.

Heb 4, 12-13: Živa je namreč Božja beseda in učinkovita in ostrejša kakor vsak dvorezen meč in prodre do ločitve duše in duha, tudi do sklepov in mozga, in presoja misli in namene srca. In ni je stvari, ki bi bila nevidna pred njim, ampak je vse razgaljeno in odkrito očem njega, ki mu bomo morali dati odgovor.

Beseda nas hoče ozdraviti, tudi tako, da odreže, kar je potrebno odvreči.

Med dušo (*psyhe*), ki zaobjema naša čustva, razpoloženje, in duhom (*pneuma*), ki je odprt za Boga, ki je Božji sogovornik v nas, je boj. Duša hoče ostati v »hiši«, je obremenjena z odnosi, travmami in se iz njih oblikuje. Duh pa je od »zgoraj«, iz Božjega Duha. Duh ozdravlja dušo, ko kaže na pravi izvor. Beseda pa zdravi dušo in duha in ju spaja.

Sklep ponazarja trdnost in mesto, kjer se kost giblje, premika; mozeg pa izvor krvi, ki daje življenje. Beseda deluje tam, kjer človek živi, dela, stoji in se giblje – tam nas ozdravlja.

Misli so rezultat najbolj plemenitega stanja človeka, srce vodi človeka v odnose.

Ps 116 nas vabi, da priznavamo stvari, ki so boleče. Namen tega, da se zavedamo bolečih stvari ni, da gremo v obup, ampak da se zavemo svojih meja. Da si ne domišljamo, da sami vodimo vse. Da se zahvalimo Gospodu.

V *1 Kor 1,26 – 2,5* se 3x ponovi *Bog si je izbral* – nismo mi izbrali Njega, ampak izbere On po Božji logiki – iz človeške logike je Božja izbira nerazumljiva, saj ne izbere modrih in močnih, ampak slabotne in preproste – kakršenkoli že si, Bog te je izbral. In Bog uniči tisto, kar si človek domišlja, da je. Človek v skrbi zase po logiki mesa (ko je poln samega sebe) ni zmožen logike darujoče ljubezni Jezusa Kristusa. Bog nam po Kristusu (ki je vse - pot, resnica in življenje) daruje modrost, pravičnost, posvečenje in odkupitev. Kar človek ne zmore (primer Abrahama in Izaka), prevzeme nase Bog (daruje svojega Sina). Vedno znova me Bog odkupi, ko jaz ne zmorem.

1 Kor 2,1 Kaj je Božja skrivnost?! Božja beseda nas uči Božje skrivnosti. Če jo sprejmemo v življenje, s srcem. Če jo potrebujemo in jo upoštevamo v vsakdanu svojih ubogih življenj. Če jo poslušamo tako, da se čuti v našem življenju. Božja skrivnost je povezana z Jezusovim življenjem.

1. Božje skrivnosti se ne moremo učiti izven našega telesa. Beseda je meso postala in je neločljiva od telesa!

2. Božje skrivnosti se ne moremo učiti brez občestva. Kristusova misel je v odnosih, v ljubezni, daje življenje. V odnosu! Če si ego – sam – si mrtev!

Kristjani živimo najprej v občestvu Svete Trojice in nato v občestvu Cerkve, ki je vstalo Kristusovo telo, ki presega materialno in presega posameznika.

3. Božjo skrivnost moramo udeležati v naših konkretnih, življenjskih občestvih, kje smo drug drugemu v pomoč, da se bližamo Bogu.

Božjo besedo, Jezusov govor lahko razumeš (ali misliš, da razumeš) ali pa ne razumeš. Pomembno je, da v trenutku nerazumevanja, ko si postavljen pred izziv, vztrajaš, kličeš, prosiš ... in se ne zapreš. Beseda je živa in bo pritekla, morda kje drugje in drugače, kot pričakuješ. Zato moraš vztrajati z Besedo, ji dati čas in ostati v občestvu.

Človek ne more v celoti razumeti in doumeti Božje besede, apostoli, ki so bili z Njim, niso mogli, ne naenkrat, ne v celoti. Pomembno je iti na pot in hoditi... **hoditi preko** /prehod/.

Prehod (na velikonočni način) iz starega v novo; iz smrti v življenje; iz včeraj v danes; iz jemanja v sprejemanje; iz ega v odnos...

1. Prehod od pismouka do učenca (*Mt, 5,20*), ki hodi z Njim (*Mr 3,14*). Moraš biti z Njim, samo poznavanje Besede nič ne koristi, je pa nujno. Postava je vzgojiteljica za Kristusa (Pavel). Le kolikor si z Njim v občestvu ljubezni, imaš moč oznanjati, sicer tvoja dejanja ne naredijo nič drugega kot konflikt.

2. Prehod iz starega v novo (*Mt 13,52*). Hiša brez gospodarja je v nevarnosti (*Mt 12,43 – 45*), hiša mora imeti gospodarja – kdo je gospodar tvoje hiše? Potrebno je sprejemanje starega in stopanje v novo. Ničesar ne moreš izbrisati, na tem lahko gradiš. Kristusov pogled naredi staro drugačno (...*slišali ste, da je bilo rečeno, jaz pa vam pravim...*). Sooči to, kamor te Jezus kliče, s tem, kar je bilo v tvojem življenju in pojdi naprej – živi, moli pred Njim, ki te pozna, začuti Njegovo misel, spoštuj drugega.

V osebnem delu vztrajamo z Besedo.

Iz Heb 4, 12-13 ...pred njegovimi očmi je vse razgaljeno in odkrito... prihaja spodbuda – bodi odkrita, ne pretvarjaj se, ne skrivaj... bodi preprosto pristna...

Po *Ps 116* se zahvaljujem za vse, kar mi je dano, za milost trenutka rešitve... in se s psalmistom vprašam (v. 12) *Kako naj povrnem Gospodu za vse dobro, kar mi je storil?* ...da bom vredna biti njegova služabnica, da se ne bom pozabila v vsakdanjem življenju vprašati – Kaj bi na mojem mestu storil Jezus? – in da bom tako tudi ravnala, tako kot naroča Jezus (*Mt 7,12*): *Vse, kar hočete, da bi ljudje storili vam, storite tudi vi njim!* ...in da kličem Gospoda, da ga slavim, da se mu zahvaljujem in da ga ne zatajim... In nagovori me tudi zaključek vrstice 16 *...moje vezi si raztrgal...* in se vprašam – katere so te vezi v meni? In prosim za zavedanje, s čim sem privezana, da ne morem na polno na pot...

1 Kor 1,26 -2,5 Sem res tudi jaz med izbranimi? Prosim za milost, da bom iskreno »majhna«, da moj jaz ne bo zadušil Gospodovega šepeta.

*Lu 4, 16-30 ...On pa je šel sredi med njimi in je odhajal...*odzvanja: Gospodu ne moremo škodovati, ga vzeti v svoje roke, ga prilagajati našim željam. Gospoda ne moremo vkleniti, ga pahnuti v prepad...Le On sam se daruje za nas, da stopi v naš nič in nas potegne iz tega nič – iz posesti hudega duha. In prosim Gospoda, vzemi me s seboj na pot, daj mi moč, da ne bom bežala od tebe. Govori mi na uho in naj te sliši moje srce, naj odgovarjajo moje roke, noge, ustnice..., naj delam dobro in ne ranim sočloveka!

V skupini si delimo izkušnje, ko je v odločitvi zmagala beseda in ne človeškost (*Heb 4, 12-13*). Kako doživljamo občestvenost Cerkve, ali nas prizadene trpljenje Kristjanov po svetu (vsi smo eno Kristusovo telo). Kako razumemo in zaznavamo prehod od pismouka k učencu nebeškega kraljestva.

Odmev Anjinega nagovora O OBČESTVU

Soočamo se z realnostjo, da Cerkev izgublja obraz in se moramo vprašati, kaj lahko storimo, da bo njeno občestvo preživelo. Teoretična evangelizacija ne more obroditi sadov. Le po naših odnosih lahko evangeliziramo, drugače uspeha ne bo.

Ni pa lahko stopiti v občestvo, v pristen odnos. Soočeni smo z dvema vrstama strahu. Eden je pozitiven – Božji strah – strah, da bo šel Bog mimo in ga ne bomo prepoznali. Drugi je negativen – strah pred sočlovekom, strah pred prehodom. A Bog lahko vstopi v s trahom prežet dogodek in nas reši. Ko s strahom stopimo v odnos ali občestvo, se zavedamo svoje slabotnosti. A tudi v tem je milost, z zavedanjem svoje slabotnosti pustimo Bogu, da lahko izkaže svojo moč. Torej je naš strah lahko vstopno mesto za Boga in prav tako naš greh, če se ga zavedamo. Bog skozi nase šibkosti, kot preko razpok lončene posede, vstopi v nas. Bog pride ponoči, da noči spremeni pomen, Bog vstopi, kjer so razvaline. Če je zlo dopuščeno, hoče, da mu ga izročimo! Ko se nam nekaj zruši, lahko Bog zgradi nekaj novega – iz starih kamnov novo bivanje.

Kako lahko stopimo v odnos z drugim? Prav tako skozi naše šibkosti – te nas odpirajo, da spustimo brata blizu. Rana odpira vrata drugemu, omogoča sočutno bližino. Zanašanje na moč sveta preprečuje Jezusu, da stopi k nam. V slabosti pokaže Bog svojo moč.

Jezus je na križu pokazal, da rane preoblikuje. Tudi ko je vstal, je imel rane, ki so bile preoblikovane.

Občestvo ustvarja bližina – biti blizu drugemu v vsakem primeru. Tudi ko nas je strah. Tudi ko si mislimo, da smo nevredni, ko si mislimo, da bomo zavrjeni, če nas bo bližnji spoznal v naši najgloblji ranjenosti. Kolikokrat so Jezusa zavrnili, a je vedel, da ni sam, da je v občestvu z Očetom. Moč kristjana je v zavedanju, da primarno živi v Božjem občestvu – vertikalni odnos – ki je osnovno zdravilo za človekov strah.

In kako se živi bližino s sočlovekom? Rabiš človeka, da dojameš, kakšno bruno imaš v sebi! Najprej te zmoti iver v sočloveku, ki je v resnici bruno v tebi! Kar mi gre pri drugem na živce, to je tisto slabo, ki je v meni.

Distanca v odnosu kviri odnos. Ne boj se bližine bratskega odnosa. Trudi se premagati strah pred tem, da bi bil ljubljen! Prepoznavaj in odpovej se starih navad, ki te hromijo. Vzemi in hodi naprej tudi s tem, kar te hromi in izzvenevalo bo. Uči se lepote, uči se vzdržati biti ljubljen. Pojdi iz navajenosti na novo pot, ki jo kaže Bog. Stopi v strah in vzdrži in zaslužil si boš obljubljeni deželo.

Kakšen je odrešen odnos? – odnos, kjer delim z drugim vse in ne le mašim svojih lukenj, da služim. Služenje je največja svoboda; služiš lahko, če veš, od kod prihajaš in kam greš. Bog računa, da gremo preko ovire v novo življenje.

Maksimilijan nas povabi, da zjutraj molimo s psalmom 119, 49-72 (Poveličevanje Božje postave).

SREDA

Dnevna božja beseda: *1 Mz 15,1-12. 17-18; Mt 7, 15-20*

BOŽJA SKRIVNOST – DAR ZAME

1 Kor 2,1-7; Mr 4,11; Mt 13, 44-52

Božja skrivnost je skrivnost, ki je ne moremo spoznati, lahko pa jo zaslutimo preko **Jezusove misli**, ki nam je dana. Jezusovo misel moramo **slišati**, jo **ohraniti** v srcu in **živeti**.

Križani Kristus je najgloblja Božja skrivnost, popolna izročitev Boga človeku. Tega človek po logiki sveta ne more razumeti, za dojetje te skrivnosti potrebuje človek pomoč Duha.

Razumljivo in normalno je, da marsičesa ne razumemo. Pred Božjo skrivnostjo je treba obstati in jo sprejeti in z njo hoditi. Jezusovo govorjenje je pogosto kontrastno, nas želi pretresti. Če si pikolovec, boš v šoku obstal, protestiral in ne boš šel naprej. Primer *Lu 14,26 Če kdo pride k meni in ne sovraži svojega očeta, matere, žene, otrok, bratov, sester in celo svojega življenja, ne more biti moj učenec.* – če se v to izjavo dobesedno zapičiš, te šokira, sploh če si starš, vendar

gre tu za nekaj drugega – za polovičarstvo in mlačnost; polovičarstva se otroci učijo od staršev in to se kasneje obrne nazaj nasproti staršem.

In primer iz *Mr 6, 48 ...Hotel je iti mimo njih*. Ali jih je res nameraval pustiti v stiski? Ne, »hotel je iti mimo«, ker ga niso prepoznali, ker ga niso razumeli. Ko pa so se zavedli svoje nemoči in poklicali na pomoč, je ostal z njimi in jih rešil.

Po pomnožitvi kruha in vrnitvi v Kafernaum Jezus skuša razložiti (*Jn 6, 22-66*), kdo je, od kod je prišel in kdo ga je poslal. V 44. vrstici se začne zaostrovanje – Če Očeta ne prepoznaš, boš hodil k Jezusu zaradi sebe in ne zaradi Očeta. V vrstici 51 pride do preloma – kruh postaja meso. Ne moremo častiti Jezusa samo v kruhu in ga spregledati v mesu. V telesu se daruje na križu in preko križa gre tja, od koder je prišel (v.62). A ljudje tega ne morejo sprejeti in godrnjajo, tudi veliko učencev odide stran od njega.

Jezusova misel odpira pot, ki gre preko običajnih, ki nas **preseneča**. Ko Jezus v Geraški deželi ozdravi obsedenca (*Mr 5, 1-18*), ga zavrne, da bi šel z njim, ampak ga pošlje na njegov dom, da sporoči svojim, kaj se mu je zgodilo. Biti z Njim pomeni, da te nekam pošilja, da ti odpira novo pot. V *Mr 10, 17-27* Jezus poudari, da je njegova dobrotja prihaja od Očeta – v izpolnjevanju Očetove volje. Pove ti, da te vsebina sama ne bo rešila, da manjka sprememba v tvojem življenju in te poziva, da daš stran tisto, kar te hromi, kar ti ne pusti dihati...

Ko slišiš Jezusovo besedo, se lahko potegneš nazaj, se skriješ... Kdo sem, jaz, to ni zame, ne morem,... Tudi če vidiš prepad med seboj in Njim, prisluhni – tudi v prepadu te ne bo pustil. Narediti moraš svoj del, iz svoje resničnosti. Tvoje delo, tvoje življenje, kamor daš svoje srce je tvoja naloga in v tem mora biti tvoj mir. *Sad Duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blagost, zvestoba.* (*Gal 5, 22*) To se mora čutiti pri dejanjih, ki jih delaš!, tako lahko sodeluješ pri graditvi Božjega kraljestva v svetu.

Iz hiše gre Jezus k morju in uči s prilikami /*Mr 4, Mt 13*/. Če se hočeš učiti o skrivnosti Božjega kraljestva, moraš oditi na pot. Ne boj se morja, On ga obvlada, da bomo preživeli na morju bo poskrbel On. V prilikah odkrivamo skrivnost Božjega kraljestva. Najpomembnejša vprašanja v priliki so: Kaj je skrivnost?; Kje je Jezus?; Kje sem jaz? Jaz sem vključen, jaz sem del te skrivnosti, Božja skrivnost je dar zame.

Mt 13, 44-48 Božje kraljestvo je podobno:

- Zakladu, skritemu na njivi_ V tistem času ni bilo banke, zaklade so nekam skrili, jih zakopali. Če je kdo nekaj našel na polju, je bilo to last lastnika polja. Iz nečesa malo vrednega postane polje nadvse vredno. Njiva je tvoje življenje. Sprememba perspektive tvojega življenja se zgodi, ko v njem najdeš zaklad, ko tvoje življenje prepoznaš kot zaklad. Bog želi, da vse vložiš v svojo njivo – svoje življenje. Kar pa ni tvojega, pusti, ne sili te investirati v nekaj drugega. In kaj je ta zaklad? – da odkriješ nekaj, za kar je vredno živeti in vse, kar imaš, služi temu. Zaklad je del Boga in zaklada ni brez njive – življenja.

- Trgovcu, ki išče lepe bisere_ Tu je perspektiva zamenjana, Božje kraljestvo ni podobno biseru, ampak trgovcu. Trгоvec kupuje in prodaja bisere za druge. Trгоvec odkrije, da je našel biser, ki ga bo lahko nekomu dal. Daš lahko tisto, kar ti je dragoceno. Božje kraljestvo je iskanje bisera, ki ga ne boš shranil zase, ampak ga dal!

- Mreži, ki jo vržejo v morje in zajame ribe vsake vrste_ To je govor o razločevanju. Božje kraljestvo so naši darovi, naše danosti, ki jih zajemamo, kar živimo. V življenju moraš razločevati, čutiti, kaj je tisto, kar te ne hrani, kar ni zdravo zate in to dati stran od sebe in zadržati tisto, kar je hrana za tvoje življenje.

Odmev Anjinega nagovora O POKLICANOSTI

Beseda poklicanost v italijanščini je *vocazione* – *voce* – glas, *azione* – ukrepanje

Celo naše življenje bi moralo biti odgovor na klic. Nekdo najprej pokliče in hoče naš odgovor in mi moramo odgovoriti. Tudi dejavnosti v Cerkvi morajo biti odgovor. Jezus hodi pred nami!

in ne za nami, milost gre vedno naprej in pokliče. Da pa Gospoda slišiš, moraš poslušati. Ustavi se, poslušaj, kam kliče Duh... in odgovori. Človek ima dvoje ušes in ena usta – najprej je treba slišati!

Poslušaj, Izrael.... (5Mz 6,4; 5Mz 4,1; 5Mz 5,1; Mr 12,29)

Naj naše življenje postane odgovor.

V horizontalnih, medčloveških odnosih, naj bo odgovor DA ali NE.

V vertikalnem odnosu, odnosu z Bogom, reci vedno DA!

Reci DA: da bi bili vsi eno, DA svojemu krstu, DA svetosti, DA življenju z Očetom.

V biološkem življenju je smrt pred nami. V krstu pa gremo v smrt in pridemo v življenje in že živimo večno življenje, ker imamo smrt že za sabo. Če je najhujše že za mano, drugi ni grožnja, ampak tvoj brat in sestra; nič te ne ogroža. Naše bistvo ni ogroženost, ampak odrešenost. Že smo vstali in živimo znotraj Kristusovega vstalega telesa skupaj z brati in sestrami v »tekmi« življenja, ki ni več ogrožajoča, ampak prijateljska. Krst se mora nekje poznati!

Vsaka skušnjava je vezana na donos. Ko hudič skuša Jezusa, se Jezus potopi v odnos z Očetom in zavrne hudiča. Iztrganost iz odnosa z Očetom vodi v greh. Tudi po grehu pa Bog človeka še vedno kliče (*1Mz 3,9*).

Krst nas posadi / rodi v občestvo, kamor sami ne moremo vstopiti.

Vračati se moramo v odnos z Očetom, da gremo v pravo smer. Hoditi za Jezusom. Ko ga hočemo ugrabiti in ukrojit po svojih željah, on odide.

Reci DA tudi biološkemu življenju, ne životariti, ampak živeti, hoditi naprej.

Reci DA svojemu konkretnemu telesu, svojemu spolu, po svojem poklicu s telesom tudi konkretiziraj ljubezen in se ne boj govoriti in živeti resnice, ki jo je Bog položil v vsakega človeka.

Specifične poklicanosti:

1. Pot poročenega življenja_ Ta pot je prava, ko gresta dva skupaj na pot zazrta v obličje Boga in ne drug nasproti drugemu v iskanju napak in prevzgoji drugega po svojih merilih. Njun odnos je njiva, kjer odkrivata svoje zaklade. Je od-ločitev, ločitev od tega, kar ni potrebno. Ni lepše podobe Svete trojice kot lep zakonski par.
2. Pot posvečenega življenja_ Je odgovor na klic Boga, ko poklicani svoje srce v celoti posveti Bogu. In iz tega klica v služenju v občestvu živi rodovitnost posvečenega življenja.
3. Pot križa_ Je pot v boleznih, prizadetosti... ki jo težko razumemo, a jo lahko izročimo Bogu in je v občestvu rodovitna v molitvi in v skrbi za sočloveka.
4. Samskost_ V sami osnovi samskost, razen izjemoma, ni poklicanost. Nekje ostaneš, čeprav si bil poklican. A kljub temu je tudi samskost za občestvu lahko rodovitna in Bog lahko iz tebe naredi čudovite stvari.

Naše različne poti niso manj ali več vredne, ampak komplementarne. Jezus želi, da bi bili vsi eno. Če smo na varnem v odnosu z Očetom, smo lahko tudi seme sprave med brati in sestrami. Bog išče »maternico« v vsakem izmed nas, da bi se utelesil in dal svetu – bratom in sestram. Pojdi na pot in se srečuj z vsemi in bodi »med ribami vseh vrst« kot sol evangelizacije. Na klic odgovori, čeprav ne veš, kam greš. Prvi korak je v veri – pojdi na besedo (ne čakaj, da ti bo vse jasno), čeprav bodo prvi koraki v čisti temi. Izpusti tisto, kar te hromi in pojdi, čeprav ne veš za cilj. Važna je pot in ne cilj.

Odmev Simonovega nagovora O SPOVEDI

Spoved je zakrament le, če v njej stopiš v osebni odnos z Bogom. Spovednik ni nekakšen guru, ampak 'posrednik' med tenoj in Bogom. Bog se dotika tvoje resničnosti, pred njim si 'gol' - odpadejo vse zasluge, vse misli, vsa moja pretvarjanja, vse utvare, kako te drugi doživljajo... Prava spoved ni suhoparno naštevanje grehov. Spoved je osebno srečanje z Bogom. Kljub grehu, ki si ga storil, lahko vstopiš v ljubeč odnos z Bogom, in ta Ljubezen zdravi. In ni se ti treba braniti, olepševati, saj On vse pozna, vse ve. Zavedati se moraš svoje ranjenosti, svoje realnosti - kdo sem?; kaj se v mojem življenju dogaja?; za kaj se lahko zahvalim?!; kje sem srečal Boga?

Hudi duh deluje tam, kjer smo dovzetni. Čeprav je življenje naporno, vemo, da bomo zmagali, saj Bog ne bo dopustil, da se pogubimo.

Na pravi poti smo, ko nehamo poveličevati greh.

Svoje slabosti izročimo Bogu, ki je usmiljen, potrpežljiv, ki je ljubezen.

Mt 18, 3 ..in rekel je: »Resnično, povem vam: Če se ne spreobrnete in ne postanete kakor otroci, sploh ne pridete v nebeško kraljestvo!«

V takem vzdušju stopi k spovedi! Z zavedanjem ljubečega odnosa z Gospodom, z zavedanjem svoje grešnosti, z zavedanjem, da te rešuje tako, da On krvavi namesto tebe.

Spoved je veroizpoved, ki te vrača v krstno milost. In se ne dogaja med duhovnikom in teboj, ampak med tenoj in Cerkvijo, ki je Kristusovo vstalo telo.

Premišluj priliko o izgubljenem sinu...

ČETRTEK

Dnevna božja beseda: Apd 12,1-11; 2 Tim 4,6-8.18-18; Mt 16, 13-19

PASHA – PREHOD

Mt 13,44-52, Apd 12, 1-17; Apd 2,42; 1 Kor 3, 1-7

Pot in prehod na velikonočni način – preko Gospodove večerje (druženje, hrana), Getsemanija (razočaranje, izdaja), križa, v smrt in preko groba (*Mr 16, 1-8*) v vstajenje. Cilj poti ni grob, tudi ni cilj križ, cilj je življenje. Življenje po veri v Jezusa, ki je pot, resnica in življenje.

Ko gredo žene z dišavami h grobu, jih zaposluje misel na zelo velik kamen, ki je pred grobom. Ko pa pridejo tja, kamna ni več tam. Tudi mi si v svojem življenju pogosto predstavljamo vse težko in omagamo že ob mislih na te težke stvari. Na koncu pa te težave v resnici sploh ni. Ne boj se stopiti na pot s svojim križem, ker ti je Gospod dal samo tak križ, ki ga boš lahko nosil. Jezus vpraša učence, če so razumeli vse (*Mt 13,51*) – bodi pozoren na vse, ne bodi selektiven, celota je pomembna.

1. prehod: od pismouka do učenca, ki je našel zaklad na njivi *Mr 13, 44-52*

Učenec je poklican, da **ljubi** Besedo in je ne zgolj preučuje / bere.

Učenec ni gospodar Besede, ampak Besedo **posluš**a. Ne zbiraj odlomkov le po svojih željah, ampak prisluhni izbrani dnevni Božji besedi.

Učenec Besede ne le posluš, ampak jo tudi **gled**a.

Prehod iz stare zaveze – **Poslušaj, Izrael, Gospod je...** v novo zavezo, ko Janez spregovori **Glejte, Jagnje Božje, ki odjemlje grehe sveta...** Prehod iz slišati h gledati je bolj važen kot razumeti (kar lahko vodi v domišljavost). Glej tistega, ki Besedo govori – zazri se v Jezusovo obličje, tudi v Jezusovo obličje v vsakem človeku!

Zaklad se najde na njivi – zaklad je najprej umazan, potrebno ga je izkopati in očistiti (biser pa spolirati). Zaklad je na njivi mojega življenja / telesa – ki je, kakršno je! Odkritje zaklada bo dvignilo vrednost mojega življenja / mojega telesa. Zaklad je na njivi, ki se ji reče občestvo, cerkev, skupnost različnih. Predstavljaš si, kaj bi bilo, če bi bil sam?! Bodi hvaležen za občestvo. Gospod se nam je dal v občestvu in se nam daje v kruhu, ki je sad občestva.

2. prehod: poročilo o začetku občestva / cerkve *Apd 12, 1-17*

V tem odlomku vidimo stvari, ki so temelj začetka življenja v občestvu cerkve. Ko je bil Peter v ječi, je občestvo zanj vztrajno molilo k Bogu (v.5). Peter je glava cerkve, v »ječi« so številni preizkušani in mučenci, občestvo pa lahko moli – moli lahko vsak (ne more voditi ali biti mučenec vsak) – in kje je cerkev, ki vztrajno moli danes?!

Gospodov angel je (v.7) Petra *sunil v bok, ga prebudil* – ne začutiš tako, kot pričakuješ in ne takrat, ko pričakuješ – in ukazal, »*Hitro vstani!*« – ne razmišljaj, ampak vstani, ko boš vstal, lahko verige padejo! Nato (v.8) mu je ukazal, »*Opaši se in priveži si sandale!*« - vzemi s seboj, kar rabiš – meč Božje besede in odvrzi stran, kar ni potrebno. S privezanimi sandali boš lahko hodil, vztrajal in pobegnil od nevarnosti! Zbeži od hudega duha, ne bojuj se z njim, beži stran od njega – človeka samega bo hudi duh pokončal, če se bo hotel sam boriti z njim!

In storil je tako. Nato mu je rekel: »Ogrni si plašč in pojdi za menoj!« Vzemi, kar potrebuješ – plašč, ki ga da Gospod! Adam in Eva sta se skrila v grehu in nazaj nista mogla. In Bog jima je dal drug plašč (sešil obleko), da sta lahko preživela zunaj. Zaman se je sleči, če se ne preoblečeš! Hoditi za Gospodom ne morem brez Njegovega plašča – brez tega, kar mi On daje. Peter doume (v.8) – *zdaj vem, da je res!* – in pot gre naprej – v hišo – kjer so bili zbrani v molitvi. Tam služkinja prepozna Petrov glas, a samo slišati ni dovolj, treba je tudi **videti, zagledati, osupniti,...** in se umiriti. Peter jim pove, kako ga je Gospod rešil in jim naroči, da to **sporočijo naprej...** Če si bil v ječi in si bil rešen, moraš to tu tudi povedati...

3. prehod: **prva cerkev – naš vzor** *Apd 2,42* – *Bili so stanovitni v nauku apostolov in v občestvu, v lomljenju kruha in v molitvah.*

Temelji cerkve: **nauk, občestvo** (vzajemna skupnost, ki skrbi drug za drugega; Pavel v Korinčanom to občestvo poimenuje Kristusovo telo), **lomljenje kruha** (evharistija – *IKor 11,23-24* Pavel si ni nečesa izmislil in začel (ne jaz!), ampak je prejel (od Gospoda) in dal) in **molitev**.

Veliki duhovnik Simon Pravični (200 let pred Kristusom) je celotno odrešenjsko zgodovino razdelil na tri stebre: postava, tempelj, dela usmiljenja.

1. **POSTAVA** – beseda, preroki, modrost_ Prva naloga je preučevanje postave – ključna znanost je teologija – spoznati logos / modrost, ki giblje svet.

2. **TEMPELJ** – daritev, molitev, duhovniki_ Bistvo templja – slaviti in častiti Boga ter odpuščanje /daritev za greh/, ki vrača življenje. Tempelj je srce družbe, kjer se spočiješ, nabereš novih moči, kjer ozdraviš.

3. **DELA USMILJENJA** – sem se izpelje vse; ljubezen, molitev in modrost vodijo v dela usmiljenja. Prvi in največji zapovedi (*5Mz 6, 4-5; 3Mz 19.18; Mr 12, 29-31*) ljubezni do Boga in do bližnjega sta enaki – za Boga ne moreš narediti nič, če to ne gre preko človeka!, in ni tretje poti.

Temelji cerkve (*Apd 2,42*) so izpeljani iz teh stebrov – nauk apostolov je na mestu postave; v občestvu se izvršujejo dela ljubezni do bližnjega; lomljenje kruha in molitev je na mestu templja – slavljenja Boga in pravna molitev za greh.

Vse to naj velja tudi za nas – beri, preučuj in bodi pokoren Besedi; moli potrpežljivo, moli aktivno in pasivno – čakaj, zaupaj, molitev deluje in spreminja... molitev ostane tudi, ko se ti »vzame« vse... in ne zadnje, temveč najbolj pomembno - izvršuj dela usmiljenja – iz ljubezni – nekaj dobrega vedno lahko narediš – to drži svet pokonci...